

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-03-67-T

Datum: 4. novembar 2008.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM III

U sastavu: sudija Jean-Claude Antonetti, predsedavajući
sudija Frederik Harhoff
sudija Flavia Lattanzi

Sekretar: g. Hans Holthuis

Odluka od: 4. novembra 2008. godine

TUŽILAC

protiv

VOJISLAVA ŠEŠELJA

JAVNI DOKUMENT

ODLUKA PO PODNESKU BR. 403 OPTUŽENOG

Tužilaštvo:

g. Daryl Mundis
g. Christine Dahl

Optuženi:

g. Vojislav Šešelj

I. UVOD

1. **PRETRESNO VEĆE III** (dalje u tekstu: Pretresno veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rešava po Podnesku br. 403 optuženog, dostavljenom 6. oktobra 2008. godine (dalje u tekstu: Zahtev),¹ kojim se traži da Pretresno veće preispita svoju Odluku po usmenom zahtevu tužilaštva za uvrštavanje u spis tri pismene izjave svedoka Nebojše Stojanovića, donetu 11. septembra 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka od 11. septembra 2008. godine).²

II. ISTORIJAT

2. Pretresno veće napominje da su istorijat postupka i obrazloženje na kojima počiva Odluka od 11. septembra 2008. godine detaljno izloženi u samoj Odluci, a da je sada dovoljno podsetiti samo na njene najvažnije aspekte.

3. Dana 22. i 23. jula 2008. godine tužilaštvo je tokom svedočenja Nebojše Stojanovića (dalje u tekstu: g. Stojanović) usmeno zatražilo da se u spis uvrste njegove tri ranije pismene izjave (dalje u tekstu: pismene izjave), kako radi osporavanja verodostojnosti g. Stojanovića, tako i radi istinitosti njihovog sadržaja.³ Optuženi se usmeno usprotivio ovom zahtevu tužilaštva,⁴ a Pretresno veće je odlučilo da odloži rešavanje po pitanju uvrštavanja pismenih izjava u spis.⁵

---

¹ Original na B/H/S, s engleskim prevodom, pod naslovom Podnesak 403 – Zahtev prof. dr Vojislava Šešelja za preispitivanje odluke pretresnog veća po usmenom zahtevu tužilaštva za uvrštavanje u spis tri pismene izjave svedoka Nebojše Stojanovića, dostavljen 6. oktobra 2008. godine (sa datumom od 26. septembra 2008. godine; dalje u tekstu: Zahtev).

² Odluka po usmenom zahtevu tužilaštva za uvrštavanje u spis tri pismene izjave svedoka Nebojše Stojanovića, 11. septembar 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka od 11. septembra 2008. godine).

³ Pretres od 22. jula 2008. godine, T. 9704–9706; Pretres od 23. jula 2008. godine, T. 9785–9786.

⁴ Pretres od 22. jula 2008. godine, T. 9706–9707.

⁵ Pretres od 22. jula 2008. godine, T. 9707–9708; Pretres od 23. jula 2008. godine, T. 9786.

Prevod

4. U Odluci od 11. septembra 2008. godine, Pretresno veće je uvrstilo pismene izjave u spis, kako radi osporavanja verodostojnosti g. Stojanovića, tako i radi istinitosti njihovog sadržaja.⁶ Pretresno veće je zaključilo da su pismene izjave očito relevantne za optužbe iz Optužnice⁷ i da pružaju ubedljive pokazatelje pouzdanosti.⁸ Konkretno, Pretresno veće je konstatovalo: (i) da se formalnosti vezane za uzimanje pismenih izjava kose s tvrdnjom g. Stojanovića da te izjave ne odražavaju informacije koje je on naveo tokom razgovora s tužilaštvom;⁹ (ii) da je službenik Tužilaštva koji je vodio razgovore potvrdio kakva je bila procedura u skladu s kojom su uzete izjave;¹⁰ (iii) da je g. Stojanoviću pružena prilika da, odgovarajući na pitanja strana u postupku i Pretresnog veća, objasni nepodudarnosti između pismenih izjava i svog svedočenja;¹¹ i (iv) da je optuženi bio u mogućnosti da unakrsno ispita i službenika Tužilaštva i g. Stojanovića u vezi s izjavama svedoka.¹² Osim toga, Pretresno veće je podsetilo na to da "uvršavanje Pismenih izjava u spis ni na koji način ne utiče na to koju će im težinu ono eventualno pridati".¹³

III. ARGUMENTACIJA

5. Optuženi u Zahtevu traži da Pretresno veće preispita svoju Odluku od 11. septembra i da naloži da se pismene izjave izbace iz spisa.¹⁴ Optuženi tvrdi da pismene izjave nije ni trebalo uvrštavati u spis, pošto je g. Stojanović svedočio i *viva voce*.¹⁵ Osim toga, optuženi tvrdi da je Pretresno veće na nedopušten način "vršilo ocenu relevantnosti, dokazne vrednosti i odredilo težinu dokaza"¹⁶ time što je prihvatilo pismene izjave. Optuženi zaključuje da je

---

⁶ Odluka od 11. septembra 2008. godine, par. 19.

⁷ *Id.*, par. 12.

⁸ *Id.*, par. 13.

⁹ *Id.*

¹⁰ *Id.*

¹¹ *Id.*, par. 15.

¹² *Id.*, par. 14, 15, fusnota 38.

¹³ *Id.*, par. 18.

¹⁴ Zahtev, str. 7.

¹⁵ *Id.*, str. 3-4.

¹⁶ *Id.*, str. 3.

Prevod

Pretno veće zloupotrebilo svoje diskreciono ovlašćenje i da je prihvatanjem pismenih izjava njemu naneta "očigledna nepravda".¹⁷

6. Tužilaštvo je na pretresu od 15. oktobra 2008. godine usmeno odgovorilo da u Zahtevu nisu iznete činjenice koje bi opravdale preispivanje i da u njemu nije dokazano da je Odlukom od 11. septembra 2008. godine optuženom naneta šteta.¹⁸

IV. MERODAVNO PRAVO

7. U skladu s praksom Međunarodnog suda, Pretresno veće ima inherentno diskreciono pravo da preispita neku raniju odluku ukoliko je napravljena jasna greška u rezonovanju ili ako postoje okolnosti koje opravdavaju preispitivanje kako bi se sprečila nepravda, kao što su nove činjenice ili argumenti koji su iskrslili posle donošenja odluke.¹⁹

V. DISKUSIJA

8. Iako Međunarodni sud dosad nije praktikovao prihvatanje ranijih pismenih izjava svedoka ukoliko oni svedoče i *viva voce*, nijedna odredba Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) ne sprečava Pretresno veće da to učini. Zapravo, pravilom 89(C) utvrđeno je da veće može da prihvati "bilo koji relevantan dokaz za koji smatra da ima dokaznu vrednost", pod uslovom da je obezbeđeno pravo optuženog na pravično suđenje.²⁰ Pretresno veće podseća na to da je odobrilo zahtev tužilaštva da g. Stojanovića tretira kao neprijateljskog svedoka,²¹ a da pismene izjave sadrže pokazatelje pouzdanosti.²² U skladu s praksom Međunarodnog suda, jasno je da u takvim okolnostima ranije izjave svedoka mogu

¹⁷ *Id.*, str. 3, 5–6.

¹⁸ Pretres od 15. oktobra 2008. godine, T. 10800–10801.

¹⁹ *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-T, Odluka po Zahtevu tužilaštva za preispitivanje odluke Vijeća u vezi s prihvatanjem dokumentarnih dokaza, 16. februar 2008. godine, par. 9.

²⁰ *Tužilac protiv Rasima Delića*, predmet br. IT-04-83-AR73.1, Odluka po Interlokutornoj žalbi Rasima Delića na Usmenu odluku Pretresnog vijeća o prihvatanju dokaznih predmeta br. 1316 i 1317, 15. april 2008. godine, par. 20. Vidi i pravilo 89(D) Pravilnika.

²¹ Pretres od 22. jula 2008. godine, T. 9704–9706.

Prevod

biti uvrštene u spis, bilo da bi se osporila verodostojnost svjedoka bilo zbog istinitosti njihovog sadržaja, čak i ako je svjedok svedočio *viva voce*.²³ Pretresno veće zaključuje da je tvrdnja kojom optuženi iznosi suprotni stav (da svedočenje *viva voce* isključuje prihvatanje ranije datih izjava) sa stanovišta prava netačna.

9. Osim toga, Pretresno veće konstatuje da dodatna tvrdnja optuženog da je Veće na nedopušten način procenilo težinu koju će pridati pismenim izjavama obesmišljena Odlukom od 11. septembra, u kojoj se izričito kaže da "uvršavanje Pismenih izjava u spis ni na koji način ne utiče na to koju će im težinu ono eventualno pridati".²⁴ Kao što je ranije već detaljno navedeno, Pretresno veće je zaključilo da su pismene izjave očito relevantne za optužbe iz Optužnice i da pružaju ubedljive pokazatelje pouzdanosti.²⁵

10. Prema tome, optuženi svojim pravnim argumentima nije dokazao da je Pretresno veće počinilo primetnu grešku u rezonovanju kad je prihvatilo pismene izjave.

11. Osim toga, optuženi nije naveo nikakve nove činjenice ili argumente koji su se pojavili posle donošenja Odluke od 11. septembra 2008. godine.

12. Sve u svemu, optuženi nije uspeo da dokaže da je Pretresno veće napravilo primetnu grešku u rezonovanju ili da postoje specifične nove okolnosti zbog kojih bi bilo opravdano preispitati Odluku od 11. septembra 2008. godine.

---

²² *Id.*, par. 13.

²³ *Tužilac protiv Vujadina Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR73.1, Odluka po Žalbi na Odluku u vezi s osporavanjem vjerodostojnosti vlastitog svjedoka jedne strane u postupku, 1. februar 2008. godine, par. 31–32; *Tužilac protiv Fatmira Limaja i drugih*, predmet br. IT-03-66-T, Odluka po Zahtevu tužilaštva da se ranije izjave prihvate kao materijalni dokazi, 25. april 2005. godine, par. 18, 21, 30.

²⁴ Odluka od 11. septembra 2008. godine, par. 18.

²⁵ *Vidi* par. 4 gore.

Prevod

VI. DISPOZITIV

13. Shodno tome, a na osnovu pravila 54 i 89 Pravilnika, Pretresno veće **ODBIJA** Zahtev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija merodavna.

/potpis na originalu/
sudija Jean-Claude Antonetti,
predsedavajući

Dana 4. novembra 2008. godine,
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]